

रचनाविशेषे च “यथाकुलधर्म्मं केशवेयान् कारयेत्” आशु०
८० १, १७, १७, “एकशिशुस्त्रिशिशुः पञ्चशिशो वा”
इति बोधायनः पूर्वशिशुः परशिशुः इति कुलधर्म्माः
तेषु योयस्ते कुलधर्म्माः तेन तस्य केशसन्निवेशान् कार-
येत्” नारा० ८० ।

केशहन्तृफला स्त्री केशहन्तृ फलमस्याः । शमीदृष्टे शब्दच०
केशहन्तृ स्त्री केशान् हन्ति हन-हृच् डीप् । शमीदृष्टे
राजनि०

केशहस्त पु० केशोहस्त इय । केशसमूहे अमरः “लक्ष्मी-
वान् सरसि रराज केशहस्तः” भाषः । “केशहस्तेन
लक्ष्मणां जागमाय विराजती” भा० व० ४६ अ०

केशाकिशि अय्य० केशेषु केशेषु गृहीत्वा प्रहृतं युजं
“तत् तेनेदमिति सख्ये” पा० स० कर्म्मव्यतिहारे इच्
समा० पूर्वदीर्घः तिष्ठदुप्रभृतिस्त्वादव्ययत्वम् । अन्यो-
न्यकेशपङ्क्त्यर्थकप्रहृतयुजे । एवं कचाकचप्रादयो-
ऽप्यत्र अय्य० । असख्ये तु नेदं प्रवर्त्तते । “आर्क्षतां
बडसरम्भात् केशाकेशि रथारथि” भा० वि० ३२ अ० “केशा-
केशमवद्युजं रथसां वानरैः सह” भा० व० २८३ अ०

केशान्त पु० केशान्तयति क्तेनात् हन्ति अन्ति (नामधातुः)
अण् । द्विजातीनां षोडशादिषु वर्षेषु कर्त्तव्ये केशच्छेदना-
ख्ये गोदानकर्म्मणि । केशान्ताख्य गोदानकर्म्मप्रकारादि आशु०
८० ११८ । स्त्रियादौ दर्शितं यथा “एतेन गोदानम्” सू०
व्याख्यातमिति शेषः एतेनेति कृत्योपदेशः तत्त्वविशेषमाह ।
ना० ८० । “षोडशे वर्षे” सू० । तृतीयस्यापवादः अत्र
मातृरूपस्योपवेशनं न भवति अयुक्तत्वात्” ना० ८० ।
“केशशब्दे तु शस्यशब्दान् कारयेत्” सू० । केशशब्दे
त्विति जातावेकवचनं शस्यशब्दानिति व्यक्तिपरोनिर्देशः
तेन यत् शस्यशब्दाः तत् “अदितिः केशान् वपतु” ।
“वप्रा केशान्” “दक्षिणे केशपञ्च इति” त्रिषु ते कार्याः ।
तन्मगतस्य तृतीयस्य केशशब्दस्याभावाद्भिगगतस्य सङ्गणं
तेन दक्षिणे शस्यपञ्च इति साधितं भवति” ८० ।
“शस्यशुणीहोत्तदिति” सू० । “शिरस्युन्दनस्यापवादः” ।
८० । “शुम्नि शिरोमुखं मास्यायुः प्रमोषीरिति” सू० ।
“सुरनिमार्जनेऽयं विशेषः” ८० । “केशशस्यशुलोमन-
आयुदकसंस्थानि संप्रव्यति” सू० । “शीतोष्णाभि-
रक्षिरवर्थं कुशौघोऽप्युपवन् कुशलो केशशस्यशुलोमन-
आयुदकसंस्थानि कुर्वति नापितशासनम्” ना० ८० ।
“आयुद्व्य वाग्यतः स्थित्वाऽहःशेषमाचार्यसकाशे-

वाचं विस्मृजेत् वरं ददामीति” सू० । “तत आयुद्व्य
क्षत्वेत्यर्थः । वाग्यत इत्यमन्त्यमाणाः । स्थित्वेत्युपवेशन
प्रतिषेधः । एवमहःशेषं स्थित्वाऽस्तमिते आचार्यसमीपे
वरं ददामीति वाचं विस्मृजेत् । वरद्रव्यमाह” ना०
८० । “गोमिथुनं दक्षिणा” सू० । ननु मिथुरयं कथ-
मस्य गोमिथुनसम्भवः उच्यते यथास्य प्राश्नरथादि
सम्भवस्तथास्यापि” ८० । संवत्सरमादिशेत्” सू० ।
एवं गोदानं कृत्वा संवत्सरं व्रतमादिशेत् यज्यमाणेन
विधिना चरेत् । रात्रौ वृतादेशाऽनुपपत्तेः अपरेद्युः
कार्यम्” ना० ८० ।

एतेनेत्यनेन चूडाविहितमन्त्रादिपङ्क्त्यातिदेशः यथाह
भू० चि० “केशान् षोडशे वर्षे चौलोक्तदिशसे शुभम्”
“षोडशे वर्षे” चौलोक्तदिशसे चूडावर्षतृतीयात् प्रभ-
वतीत्यादिना कथितशुभदिशसे गोदानपर्यायं केशान्
संज्ञं कर्म्म शुभं स्यात्” भाषः केशा दीयन्ते सख्युत्पन्ने
यत्किञ्चित्तिव्युत्पत्तिः यदाह “केशान् षोडशे वर्षे
कुर्याच्चौलोक्तभादिके” इति । महेन्द्रोऽपि “कर्म्म केशान्
संज्ञं हि कृतं वर्षे तु षोडशे । चौलकर्म्मोक्तधिष्णप्रादौ”
षोडश इत्येतद्ब्राह्मणविषयं द्रष्टव्यं क्षत्रियविशेषोस्तु
द्वाविंशतिचतुर्विंशतितमवर्षयोः केशान्तमित्यर्थः तदुक्तं
मनुना “केशान् षोडशे वर्षे” ब्राह्मणस्य विधीयते ।
राजन्यवन्मोर्द्वाविंशे वैश्यस्य द्व्यधिके ततः” पी० धा० ।
चूडोक्तमन्त्रादि च चूडाशब्दे यज्यते । अत्र कर्मपरतया
क्षीयता । मनुवचने तु स्मृत्सारपरतया पुंस्त्वमिति बोध्यम् ।
एतस्मात् पूर्वं महानाभप्रादिब्रतत्रयं वर्षत्रये कर्त्तव्यं तच्च
उपनिषच्छब्दे सप्रमाणं दर्शितम् । केशस्थानः । २ केशस्य
रूपे १ केशाय च । “केशान्तमन्तः कुसुमं तदीयम्” कुमा०

केशान्तिक त्रि० केशान्तः केशपर्यन्तः परिमाणमस्य टन् ।
केशान्तप्रमाणके “केशान्तिको ब्राह्मणस्य दण्डः कार्यः
प्रमाणतः । ललाटसंमितो राज्ञः स्थानु नासान्तिको विगः”
मनुः । (करणे क । सहदेवीलतायां राजनि० ।

केशारुहा स्त्री केशा आरुहन्ति अमया आ+रुह घञर्थं
केशार्हा स्त्री केश केशवर्णमर्हति अर्ह-अण् उष० स० ।
महानीलीदृष्टे राजनि० ।

केशि पु० १ दानवभेदे । खट्वसः कालवदनः करालः केशिरेय
च” हरि व० २६३ अ० । २ केशिनि दानवे च “अरिष्ट”
दृषमं केशिं पूतनां दैत्यदारिकाम्” हरिव० ४२ अ० ।

केशिक त्रि० प्रशस्तिः केशोऽस्यस्य टन् । प्रशस्तकेशयुक्ते जने